

KRISTUS PARĀDĪŠANĀS ĒTERISKAJĀ VEIDOLĀ

“Mēs savā attīstībā esam sasnieguši punktu, kad ēteriskais Kristus tieši iesaistās Zemes dzīvē. Sākot ar 20. gadsimta trīsdesmitajiem, četrdesmitajiem gadiem, Viņš kļūs redzams vispirms nedaudziem cilvēkiem, kuriem atvērsies it kā dabiska gaišredzība. Tad nākamo 3000 gadu gaitā Viņu varēs raudzīt arvien lielāks skaits cilvēku. Tam ir jānotiek, tā ir dabas parādība. Tas, ka tas nāks, ir tikpat patiesi, kā tas, ka 19. gadsimtā cilvēces dzīvē ienāca elektrība. Patiesi noteikts skaits cilvēku raudzīs ēterisko Kristu, piedzīvos „Damaskas notikumu“. Taču cilvēkiem būs jāiemācās ievērot to brīdi, kad viņiem parādīsies Kristus. Paies vēl tikai nedaudzi gadu desmiti un cilvēki, sevišķi jaunības gados, būdami kādas nelaiemes nomākti, zaudējuši jebkādu cerību, nezinādami, ko lai tālāk iesāk, piedzīvos, ka viņu istabas durvis atveras un parādās ēteriskais Kristus, teikdams mierinājuma vārdus. Kristus kļūs par cilvēku Mierinātāju! Patlaban tas vēl var izklausīties groteski, un tomēr tā ir patiesība, ka kādu reizi arī tad, kad vairāki cilvēki atradīsies bezzejas situācijā, viņiem parādīsies ēteriskais Kristus. Tas būs Viņš pats, un Viņš sniegs padomus, teiks savu vārdu cilvēkiem. Kristus ienesīs cilvēcē pozitīvos, apvienojošos radošos spēkus.”

“Cilvēki zinās, ja vien spēs ar skaidru saprātu aplūkot šo notikumu, ka viņiem ir darīšana ar ēterisku veidolu, kas darbosies fiziskajā pasaulē, taču viņi zinās arī to, ka tas ir vienīgais ēteriskais veidols, kas var darboties fiziskajā pasaulē, kā citādi darbojas tikai fiziskais cilvēks. Viņš atšķirsies no fiziskiem cilvēkiem ar to, ka varēs būt vienlaicīgi divās, trijās, pat simts un tūkstoš vietās, kas ir iespējams tikai ēteriskajam, ne fiziskajam veidolam.”

“Tas ir arī domāts ar Apokalipses vārdiem “Kristus parādīsies mākoņos”, jo tas nozīmē, ka Viņš parādīsies astrālajā plānā kā ēterisks veidols. Ir jāuzsver, ka šajā attīstības periodā Viņu var raudzīt tikai ēteriskajā miesā. Tas, kurš domā, ka Kristus parādīsies vēlreiz fiziskajā miesā, aizmirst, ka evolūcijas gaitā cilvēks iegūst arvien jaunas spējas. Ir aplami domāt, ka tāds notikums kā Kristus parādīšanās varētu atkārtoties tāpat, kā tas reiz jau bija noticis.”

“Ja kāds apgalvotu, ka Kristus parādīšanās fiziskajā miesā varētu notikt uz Zemes divas reizes, tad okultajā ziņā līdz ar to viņš apgalvotu, ka svāri darbotos labāk, ja tie balstītos uz diviem punktiem, nevis uz vienu. Īstenībā trīs gadus ilgusi Kristus dzīve Nācaretes Jēzus miesā tik tiešām veido Zemes attīstības smaguma centru. Un tāpat, kā svaru svira var tikt piestiprināta tikai vienā punktā, tā arī Zemes evolūcijai var būt tikai viens smaguma centrs.”

„Mēs varam teikt: Kristus impulss ir spēks un dzīvība, morālais spēks, kas dzīvo cilvēcē, taču šis morālais spēks ir jāizprot, tādēļ tieši mūsu laikā ir nepieciešams sludināt Kristu, un antroposofija par savu uzdevumu uzskata sludināt Kristu ēteriskajā veidolā.”

“Šolaik mēs esam sasnieguši tādu attīstības pakāpi, kad vairs nepietiek tikai ar tradicionāli pārmantoto evaņģēliju lasīšanu. Mūsdienās cilvēki pieprasa ko citu. Tiem, kuri nevēlas šo citu, būs jānes karma par luciferiskā principa ieviešanu evaņģēliju interpretācijā... Īstenībā viņi ir Kristus ienaidnieki..., jo viņi vēlas izskaust to, kas nākotnē ļaus kristietībai sasniegt pilnību.”